

Azerbaycan Cumhuriyeti
Kültür Bakanlığı

NIGAR HASANZADE

GMŐ

Bak-2021

УДК 821.51
ББК 84 Ки 7
Т

Nigar Hasanzade
Т **Gümüş.** – Б., Улуу Тоолор, 2021. – 84 с.
ISBN 978-9967-

УДК 821.51
ББК 84 Ки 7

ISBN 978-9967-

© Фонд поддержки политики
тюркоязычных государств, 2021

ТҮРК ТИЛДҮҮ МАМЛЕКЕТТЕРДИН САЯСАТТЫН КОЛДОО ФОНДУ, БИШКЕК

TÜRKDİLLİ DÖVLƏTLƏRİN SIYASƏTİNƏ DƏSTƏK FONDU, BİŞKƏK

ФОНД ПОДДЕРЖКИ ПОЛИТИКИ ТҮРОКЯЗЫЧНЫХ ГОСУДАРСТВ, БИШКЕК

Бул китеп Түрк тилдүү мамлекеттердин саясатын колдоо
Фондунун заказы менен которулуп басылды.
Китеп бекер таркатылат

Bu kitab Türkdilli dövlətlərin siyasətinə dəstək fondunun
sifariş i ilə tərcümə olunub nəşr edilmişdir
Kitab pulsuz yayılır

Эта книга переведена и издана по заказу фонда поддержки
политики тюркоязычных государств.
Книга распространяется бесплатно

Yayımlanan kitaplar:

"Ufkun ardında kanatlı"
Şiir koleksiyonu (2000)

"Ufukta Winga Üzerine"
(Londra 2002)

"Yabancı bulutların altında"
Şiir koleksiyonu (2004)

"Gümüş"
Şiir koleksiyonu (2007)

"Küçük hikaye anlatıcısı ve Beyaz kuş Nara"
(Moskova 2012)

"Bilekler"
(Bakü 2014)
www.nigarhasanzadeh.co.uk
Nigar Hasanzade
bilekler
(Şiirler)

(1)

Penceremi dövüyorsun, bir de bazen kapımı,
Soyarsın baştan ayağa, koyun boş cebinize.
Yaraların üstünde nice yazar şairler,
Belki görmek, yoklamak kısmet değildir size.

Yüreğinin yarası - derin, zülmet uçurum,
Ellerinin üstünde gözü yaşlı bir deniz.
Bizim derdin çaresi derdin özüdür,
Şairlerin çaresi manasıdır şüphesiz.

Bir hafif nefes gibi kim nefes almaz ahı,
Nice sığılmış bu adı cana büyük bir duha.
Bir kırılğan ümit de var...Kim duyar, kim işitir?
Yüz dövsen de sineni, gece-gündüz bir daha.

Ölümsüz bir nefese düşen zaman uzamış,
Ne farkeder, ölüm ile birdi son ağrıyacan.
Bilirsin, şairleri sevmek nice güzeldi,
Koy yürek sızılсын, izin ver ağrısın can...

(2)

Gah ince, gah kırılğan bir daldan düşer,
Havada uçuşur, gökyüzünde yapraklar.
Şımartılmış bir fırçanın el izidir, bak.
Gökler yere inmiş, bir de yapraklar.

Elveda öpücüğümü yoksa güneşin,
Hafif soluk yeşil, sarı - turuncu.
Bir kırmızı dudak boyası gibi
Biraz tuzluydu, biraz da acı.

Uykulu gözlerden geçen yıl gibi
Düşer üst-üste yaprak ve sema.
Susmuş, çoktan susan tabiat gibi,
Uçup bir kimsenin konar avucuna.

(3)
Yollar tiksinecek adım sesinden,
Islanmış gökyüzü izini yuyar.
Sonbahar akşamının titrek sesiyle
Asabi oynayan kartopları var...

Kimlerin zevkini atlatır yine
Kırılğan omuzların mağrur duruşu
Kaçar, hissetmez ayaklarını
Gözlüyor hasretle bir son görüşü

Yakışır boyuna yeşil elbise,
Her şey erişilebilir, güzelmiş deme.
İnan ışık gelir kör gözlerine
Dokunsa elbisenin eteği kime.

Nice ağrıları her gün izlemek
Çöken asırların titrek sesini
Gök için canı sıkkın ak sahillerin
Göletlerde yüzen boz gölgesini.

Kadın nefesinin zarifliğinden
Kalmış yük altında, başlar papaklar.
Neye alıştıysa, değişmiyor demek,
Tazedden doğarlar ölü yapraklar...

Garipçe yollarda ayağı sızlar,
Aklında bilinç yoktu, dizinde takat.

Döver ayağını ayakkabısı,
Bedeni elbiseye esirdi, fakat.

Yalancı, dünyada herkes razımı?
Sonbahar hüznünü de gel dinleyek.
Bir de dövünmeyelim sinenin alta
Acı çekiyorum, söylüyor yürek.

(4)

Kanımla, canımla çok çabaladım,
Ben yurtsuz, yuvasız nereye gidim?
O, bana emir verdi: “korkma, sen de git”
“Her şeye hazırım”- ona söyledim.

Kime yönelirsin, ya da yüz tutasın,
Ne bilem, bu işten başa çıkmak çetin.
İstedim kendimden başım alıp gidem,
Cemini yapmadım ben bu sanatın.

Ben ne peygamberim, ne şah, ne kahin,
Kadınım, kemikten, etten ibaret.
Göçmen kuşları gibi yaşıyorum hemi,
Ya da konuk gibi, bu mu merhamet?

Bilmiyorum, belki de ömür yetmedi,
Yıllar geldi geçti, nicedir yaşım?
Öyle yorulmuşum ki tesellilerden,
Hiç şimdi bilmiyorum nasıl yaşayım..

Ne itaatsizlik ettim azaplarıma,
Ne de deđişmem hava gibi, yok...
Cana kadar doymuşum yalanlarından,
Böylesi adamlar şimdi öyle çok...

Öyle yorulmuşum yorgunluğumdan,
Ne zaman gülecek göreyim alem.
İlahi! Hayatın sevinci hani?
Neye sevineyim, onu bilemem...

(5)

Bu sabah uyanıp açtım yaramı,
Tuz serpip sonra da sıkıca bağladım,
Anacığımın cevabını canda sakladım.

X

Ne farkeder biri özür dilerim demeli,
Açılmış yaralar var yürekte elbet...
Her şey yüze çıkar, ahir, nihayet..

x

Elin kapısını olur mu dövmek?
Belki de düşmandı, onu ne bilek?

x

kimi gülüp geçer, kimi yad bakışla,
Seni zehirlerler bir tek akışla.

x

Kapat kulağımı, sonra çıkıp git,
Ne dinle kimseyi, ne de ki işit.

x

Ne bakma, ne yanma, görme, sen de git
Ne anla, ne de gül, ne de ki incit,

x

Kolay mı böylece imansız olmak
Bir az ihtiyatli davranma bilmek,
Hayıf, bizim için değilmiş ancak.

x

Demek ki sabah-sabah yine uyandım
Açtım öz yaramı sessizce dayandım.

x

Tuz basıp, sardım, sonra gizledim,
Sizin verdiği paydı bu, daha ne edim.

(6)

UYKUSUZLUK

Yine uykusuzum, fikrim karışık,
Çalarım çanını köhne mabedi.
Yüreğimin atışıyla aradım, buldum...
Bu sevda yarası kalır, ebedi.

Bu da uykuların harebeliği,
Acı geçce hap ile, bir yudum da su...
Aniden anlıyorsun ne yasak varsa,
Yeniden keşfedip uykusuzluğu.

Aniden kirpiklerin güçten düşecek,
Bu gafil bürkünün nedir soyadı.
Yine uyandıracak uykusuzluğun
Çoktan unuttuğun çifte kanadı.

Soğuk pencerenin cam gözü tek
Varlığın sıkışır evin içine.
Evvelce tuz serpip sonra da sar,
Bütün yaraları çevir tersine.

Gülecek kendine gidenler gibi,
Zamanla, uykuya mağlup olacak.
Sana anlatıyor uykusuzluğundan
Unutma ki, tek yatar o kadın ancak...

(7)

Böyle kuşlar da var koca dünyada,
Katarından ayrı düşmüş...

Böyle kuşlar da var koca dünyada,
Ne doğduğu yuvası, ne vatani var.
Geceler bembeyaz uykularında
Uçup gidecekler cennete onlar.

x

Serveti boynunda kanlanacak,
Bulutlu sema'yı yarıp geçtiler.
Yapışıp kaldılar göğün yüzünde,
Öyle korkarcasına onu seçtiler.

X

Ak tüyleri kabarıp temiz havada,
Derin nefes al, yol öyle uzak.

Göğsünün altında bir beyaz ağrı,
Sızlıyor, bir kimse işitmez ancak.

x

Böyle kuşlar da var koca dünyada,
Ne doğduğu yuvası, ne vatani var.
Geceler bembeyaz uykularında
Uçup gidecekler cennete onlar.

x

Beyaz kargaların, ak adamların,
Ak evi, ak çanı, derim sen de say,
Belki de gözlüyor en cesurları
Bitip tükenmeyen sıcak yay.

x

Doğduğunda başımın üstünde şafak
Bir gece uykusunda gafil uyanır,

Sonra sakinleşir gülümseyerek,
Özleri semada yıldız tek yanar.

x

Böyle kuşlar da var koca dünyada,
Ne doğduğu yuvası, ne vatanı var.
Geceler bembeyaz uykularında
Uçup gidecekler cennete onlar.

(8)

Yakasına kırışıklık düşmüş
Ak tuval
Dolaştırdı yarımcan,
Hem de çoktan.

Yazı gözler sonbaharda,
Çok mu çekecek?
İşte sallanıp geliyor,
Yer meğer?

Akıllı olur, ağırlaşır,
Fısıldar.
Uşaklar da yaşlılara
Dost olur.

Yel eser, yel bezdirir,
İki damla...
Hayat garibe bayram,
İki satır...

(9)

Yalvarırım bak ne kadar?
Yürek değildir hazine.

Vakti vicdana bırak,
Saflık göster özüne.

Yayıll dört bir tarafa,
Bu on, otuz, bu da yüz...
Yerim bir boş menzildi,
Hem ucuz hem de temiz...

(10)

Elin düştü yavaşça
Benim gevrek avucuma.
Dikenli kızıl teller
Yandı gümüş oduma.

Vakti yaman harcadım
Yitti, battı... Ne demek.
Kadın dizleri üstüne dayan,
Tez olur toprağı öpmek.

Yastık ezer belimi,
Yere koyun taş yatakta.
Kar gibi ak, ışıklı
Uzun yolda uzakta...

(11)

Lastikli merdiven yavaşça indi,
Atılıp düşecek kimler gizlice.
İndirmiş şehvetli kirpiklerini
Günahsız gözünü gizliyor nice.

Dönün tan şeritten uzun sokağa
Birinin kendinde geçmesi heder
Gördü bu akıllı kızı bir daha
Pahalı iksire hep konuk eder

Başınız fırlatıp dönecek her şey...
Arzular, istekler-en ulvi ayın.
Dinle şarkısını. dostun kralla
Sen de kardeşliğini, beraberliğin...

Gel koşma kafiye, hece peşinde,
Çılgın tavsiyeleri dinlemek çetin.
Dan yüzü ağlatan yıldırımı tut,
Ram öyle... sonudur ebediyetin...

(12)
Melek gibi taze - terdi,
Bu da ilkin çırpınışlar.
Bebegin ayakları uçar,
Gör nice taze çukur var.

Civanlar çabuk inandı,
Uzakta son değil, düzü.
Tarifsizce okuyorlar,
Bir cennettir toprağın özü.

Rüyada yer küresinin
Mayıs giyimi hışıldıyor.
Kainata sevgi değer,
Görüş için sesleniyor.

İçir güzel yüzyılların
Sağlığına dayanmadan.
Merhamet var, iyilik var,
Ne iyiyi ki bilir insan.

Daha gelmiş yetkin yaşa,
Hayal etse de az yatar.

Sigara tütününde eli,
Kendi düşüncesine batar...

Bir Allah'tı, bir de özü,
Geç gündüzü, düşün akşam.
Kesip nasıl bitirirsin
Uzun yolları, ay adam!

Telaşı merhem bir sır için,
Ölüme tavsiye eyle:
Nasıl durup kalacaksın,
Nasıl yaşayacaksın böyle.

(13)

Anam derdi: - yeşil bakış
İyilik yorumlanamaz.
Bu sabah göğertini
Öpmeye cesaret olmaz.

Baktım... Sevimli vahşi...
Dedim:-bana dokunamaz.
Anam dedi: - inanma!
Diri gömün, fena olmaz...

Yeşil bakış - sığındı,
Sıcak bataklığı sayak.
Anam kızına söyledi:
- Olmaz suyu atlayamak!

(14)

Sırtına yaslanmaya
Bir sırtın olması gerek.

Sırtını, omzunu
Bırak kucaklasın eller.
Koy sussun dilsiz keder...

Sırtına birisi
Bıçak saplamak ister.

Sen görmüyorsun sırtını
Yarı ruhun için azdı...

(15)
Ak dumanlar parıldıyor
Çökmüş o gün caddemize.
Ben aşığım yalanıma,
Bir de sizin gölgenize.

Kızardı şubatta keten,
Kanı kara solgun günüm.
Bana kanıma aşığım,
Bedbahlıktan, üzgünüm, yine...

Akıllı gez sarhoş fikirde,
Ayık bakışta gam ara.
Kalmışım senin elinde,
Hem aşığım, hem avara...

(16)
Sen garipsin izlemedin
Boşluğu nasıl kesmişim.
Seni özünde ararım
Mukaddes bikesmişim...

Senden sana mektup yazdım,
Hatırımda kalır, ölsem de ad.
Dans et ayna karşısında,
Gel gör ki nasıl edersin feryad.

Ak bir ışık delip geçer
Yüreğinin tam içinden.
Bin söz dedim, dinlemedin...
Üzdün, beni, garip, dünen...

(17)
Bak bu da hepsi... Teşekkürler size!
Vere bilmediğin ne varsa bütün.
Ben gece yatmayıp uyanık kaldım
Sizse şirin-şirin yattığınız için.

Ondan öteri ki, alın yazıma,
Bakın özünüze kayıtsızlık yeter.
Ondan öteri ki, benim şanıma
Koşabilmediniz güzel nağmeler.

Ondan öteri ki, susup anladım
İyi bilirsiniz sizler onu.
Kısmette değilmiş beni anlamak,
Diyeyim mi bunu?

Ondan öteri ki, yad kapısında
Ben başka olmadım...Size teşekkür!
Ondan öteri ki, akıllanmışım,
Buna çok şükür...

Bak bu da hepsi. İyi şanslar dostum,
Dünya çok güzelmiş, yokmuş haberim...

Teşekkür ederim size, her zaman
Çıkamaz karşınıza benim ellerim...

(18)

Bu senin günahın değil
Sırtınız ağrıyor tamam.
Sana değil denizime
Ben çoktan büyülenmişem.

Sabah beşte-beşinci gün
Zengin sesine uyandım.
O günden öz yüreğimle
Çılgılık atmak idi andım.

Şimdi her bir derviş için
Saklıyorum evimde mum
Sen gelmişsin, şimdi yeni
Seçtiğime uçacağım.

Elacığım kestin beni,
Son ver bir yol kıtlığına.
Ver yararı, gömleğini,
Yaşamayı öğretem ona.

Ben ne kadar gidebilirim
Uzaklaşam öz canımdan
Sen görürsün ki, cennette
Çiçek açmış olur bahçam

Hem cesur ol, hem de yüce,
Sen anlayabilirsin mi?
Günahını taşıyorum,
Bir paslanmış bıçak gibi...

Elin günahına göre
Bahtını kimse sınıamaz.
Aynı bıçakla kestiğini
O dersi öz anlına yaz.

Günahın değil... Benim sırtım
Yatarım üstünde masanın.
Sabah beşte isteğim var,
Sessizce terk ederim seni...

(19)

Ben ölüyken rahatım... İsteğim budur,
Haysız, huysuz, filansız... Ben lalım-karam.
Şimdi yüreğimi dinliyorum ben,
Ne iyi ki, bak sağım... Hatırlaram.

Her şey cehenneme... Yemeği de öyle...
Rahatça yatıyorum, yaşıyorum, demek,
Sırtımı döndüm sevdiklerime,
Yaman korkuyla kendini sevmek...

Ne talep, ne kınama, ne itiraz var,
Nasıl istersen-bak, öyleyim ben.
Layık olmasaydım savaşımaya,
Belki tanımazdın beni böyle sen!

(20)

Koymam ruhuma yasaklar çünkü,
Belki de kadınım - tevazukarım.
Akşam yemeği için herkesi özüm
Davet ediyorum, sizlerle varım.

Çünkü sizin eski refikanız tek
Rengim sizden, kaçmaz, bilirim.
Çünkü aşık olur bana civanlar,
Çünkü onlara, ne yazık ki inanırım!

Keser nefesimi nede olsa kahır,
Aldığım her nefes taze nefestir.
Çünkü sizi çok az hatırlıyorum,
Belki hatırlamakta öyle abestir.

Bir sabah özüm için rica ederim,
Mükaafat dilerim Tanrıdan hatta.
Sihirli bir bağdan gönderilmişim
Bir evsizim ama huzurluyum hayatta.

(21)
Gülmelidir? Dostum, lütfen
Gülün uzak zarafete.
Ben yüceden söylüyorum,
Tek kendime değil hatta.

Gülmelidir... Siz herkesten
Hem asilce, hem de hassas.
Ne ersiniz ne de ata,
Kelam icat edin biraz.

Gülmeyenler incitecek
Dervişleri, hacıları.
Hakikate yakın olan
En samimi adamları.

Kahkaha çek...Sen hastasın,
Hevesin kalsın hatırda

Eriyorum civa gibi
iki donmuş bakış altta

Pis gülüşü bağışladım,
Ya Rabb, ağlamaktan koru!
Dünen ki uğursuzluğun
aks-sedasıdır, nihayet bu...

(22)

Tanrı giyimine muhtaçtı her an
Ruh ile yürek...
Hala da sıcak, hala tazeydi
Verdiği çörek...

Sen evde sofraya aç, misafir eyle,
Yemekler yapılır.
Koy dövsün kapını garip yolcular,
Yaşamak olur...

Sıcaktır, sormuyor:-kimsin, necisin?
Sadık buharı.
Bükülmüş belinden soğukalgınlığı
Cömertçe çıkarır...

Topuğunu nakışıyla okşuyor
Evdeki halılar.
Tabi ki, kendisi onu götürür
Giden misafirler...

(23)

Çekilin, dağılın, koy nefes alıp vererek,
Çok yazık, ben kısır kadını demek...

Her küçük harfi, her ince sözü
Bağrıma basarım ilk evladım tek.

Öz sütümle beslemişim
Hepini...
Öz evimde misafir ettim
Her canı...

Bırakın başını, unutul gitsin!
Yaşamak güzeldir! Koy acı bitsin!

Ne gözle, ne sıkıl, ne fikir çek!
Çekilin, kısır kadını demek!

Herkesi vahşice korkutmak
Boştu.
Seviyorsun... Öpüyorsun...
Gör nasıl hoştu!

Beni bağışlayın, istemem esirim olmak,
Yoksa uyanmadı siz de bir merak?

Gör nice yıl geçti, bu azaplar çoktu...
Sizin aranızda sadece o yoktu...

(24)

Beni büyüleme, öyle güçlüyüm
Bakarım, yakarım, istemem farzet
Kırıp uğurlarım, eyliyorum kül
Nasıl hükümlüyüm bilirsin elbet.

Cadıyı, büyüü hiç sevmez Allah,
Cadı da, büyü de sayılır günah.

Kapkara, kapkara, zülmet bir gece,
Öpersin bir garip yüzü gizlice.
Saçının kokusuna bürünmüştü yay,
Sizin sesinize dem tutar öyle,
Her gün bir anlık kristal saray...

Ellerin tep-taze sine üstünde,
Yiğitsin pişman değilsin buna.
Vicdan aranızda uyumuş çoktan,
Bu gece inanın hiç yoktu ona.
Bu gece zaferim senin hayrına,
Çelenk topluyorsun hatıra için.
Seninle bu gafil sihirli oyunda
Bu gece kim ise ölecek deyim...

Sevgiden yalanlar söyler ay da,
Bir vakit söyledi bana da yalan.
Önceki gecelerde, bu gece yine
Sessizce çıkacak senin aklından.

(25)

Sabah çırptım üstümden,
Barkanadan ahımı.
Ördüm kız örgüsüne
Ben bütün günahımı.

Yanaklarım kızardı,
Parmaklarımda yüzük,
Kulaklarımda küpeler...

Düştün ince bir patika,
Tam ucundan okudum,
Görün nasıl dans ediyor

Bak, zarif ayaklarım.
Yeni gün...
Bütün gün...

(26)

Sen öyle tenhasın, bunu belki de
İtiraf etmeye korkuyorsun böyle.
Soğuk namlusunu bir tabancanın
Dayayıp alınına durmuşsun öyle

Sen öyle tenhasın, ancak arılar ,
Hala da uçuşup döner başında.
Don Juan rolünde sen çok kocasın,
Bir kere hatırla, bir bak yaşına.

Pahalı saatin, altın düğmelerin,
Sanki göz okşuyor bar-süsüne,
Örtme parıltıyla sözü-sohbeti
Sözde-sohbette de ustasın yine.

Kelepçe, bağlar, konu ve davranış,
Her şey kusursuzdur, bilirsin sen de,
O gün yakındaydı, inan, bir gece
Kurt gibi uluyan ayı gördüğünde.

Ancak yalnızlıktan, gri delilikten
İkiyüzlülükten, yaşın çoğalmada
Ne varsa, bir zaman, ne yaşadıysan,
Bir gün yukarı çıkar ay doğduğunda.

Başına sepilen gül çelenkleri,
Sayısız uğurların boş imiş demek.
Kimin umurunda, kimsin necisin,

Gafil bileceksin... Lazımdı gitmek...

Bilirsin, nice kurt kolay avlanma
Doymaz, talihi de salmaz hayrete.
Bu av da sadece bir tesadüftü,
Bir gün çok kolay yok olup, biter...

Kimlerin yüreği kervan yoluydu,
Dipsizdi, eğlenmez orda yolcular.
Kimine muhabbet gülünç oyundu,
Gözyaşında, tereddüt, ne ihtiras var.

Her gün tabi olur senin mezene
Özleri doyunca eğlendiler.
Bu ikrar doğuran saf muhabbete
Kadim şahlar gibi bakıp gülerler.

Sen teksin, ümitsiz hastasın demek,
Sevip sevilmeyen aldanır ancak.
Dikkat etmeyen her vakit biri
“Özgür değilsin “-fısıldayacak.

(27)

Başka türlü olmazdı muhtemelen,
Hayıra yorulmaz her şeyi bilmek.
Çıplak dolaşırsın hiç utanmadan

Nerede deniz var, toprak var demek,
Özgürce uçuşan nerede kuşlar...

Koptu kaçınıcı defa,
Sanırım yaşıyorum.
Nereye gideyim ben...

Ayağa kalkıp, sizden
Ve kendimden öteri
Giyineceđim...

Bakacađım aynaya
Ve diyeceđim:
Allahım...

Nasıl görünüyorum, nihayet ben sana...
Öz maşuđuna...
Her şey ondan kaldı böyle,
Masadaki tek kiři:

Saçlar ve omuzlar...
Saçlar ve çiyinler...
Gözler ve göbek...
Nasıl yaratmışın!
Asla hiç bir vakit
Kısmet olmayacak böyle yaratmak!

Kendine benziyor kırışıkları,
Sonuncu, düşüncesi-arzuları...

Nereden kimler kül üfürür gözüme,
Sonar da söylüyor: görüşenedek...

Görüş olmayacak. Ancak yanımdan
Yine ihtirasla bakıp geçiyorlar...

İlahi, sen beni çok sevdin,
Mümkün mü seni tekrar sevmek?!

(28)

Temizledim cadıdan
Ben evin bir yanını.

Uyandım köhne nağmeyle,
Kurt yeniden uludu...

Kapıdan gölge düştü,
Gahi yola, gahi aya...

Gittim tavsiye için
Cadının kulübesine...

Dedi:-geçti, azizim,
İşte budur mutluluk...

Kurt gibi uluyacaksın
Sen sonsuza kadarsın...

(29)

Yeni ile

Kar yağıyor...
hava kasvetli.
Rakam eksi on iki...
Taze elbise,
Beyaz masa...
Sıcak bir yatakta, bir arkadaş
Sıcak eller...
Uzun mum,
Parmığında yüzük...
Ara ara...

Evler ve duvarlar, cennet iksiri.
Kaygan cilt...
Allahım!
Yardım edin, kendinizi koruyun!

(30)

Köhne, dar dehlizde bir gün gafilden
Baktın kolumdaki bilerziğe sen,
Diyorsunki bilirim, iyi bilirim,
Seni tanıyorum bir nişaneden.

Sözsüz konuşursun, bir de geceler
İşitirsin nasıl nefes alırım.
Uşağı torunu el üstte tutarak
Elimle açarım ses de salırım.

Öperim ben gelen parçaları da
Nerde görüşmüştük seninle, ya da
Yanıtlaya olasın benim yerime
O biri dünyada, hem bu dünyada.

Baktım ki, bu da son...Baş alıp gider
Uzanır, uzanır yollar uzağa...
Kimler yalınayak çıkar yol üstüne,
Benimle sondefa vedalaşmaya.

(31)

Durma, geç,
Yolda taş var.
Yoktur yaran,
Yoksa bana

Rica ederim!
Unut gitsin
Dokuz göğü...

Bakıp yanma,
Sahrada gez,
Pelin kokusu.
Agustos sıcağı,
Dayanılmaz derin.

Dön etme ceht,
Yoktur kısmetin.
Boş kaptaki
Zehir senin.
Kanlı yaşlar,
Gözden çağlar,
Olmaz, içmeyin,
Boğulursun,
Tuzludur demek...

Vicdan dindi,
Ne var, dedi...
Fısıldadı:
-azdı ancak...

Ben yeniden
Başlıyorum...

(32)

Günden güne
İhtiyatla,
Yudum-yudum...

Karşı esen rüzgar gibi-
Çırpılmayı unuttum...

Ömür – günü uğurlayam
Şehvetten bir defa, anlık.

Geniş cebimde gezsin
Cömertlik ve yoksulluk...

(33)

Yine giyinmekmi? Vaktim olmadı,
Kime?-istemiyorum,bilmiyorum,ancak..
Yoksa celladımın kulaklarına
Nağme fısıldayam idamdan önce?

Katıldım buharın şırıltısına,
Ben ki minnettarım her sevgi için.
Sana bağışlarım altın kalbimi,
Anahtarı böyle vermişim neyiçin?

Şimdi açık kaldı kapım, pencerem...
Bu ne kör uykudur? Nasıl bi cüret?
Hangi canavarın kulaklarında
Nağme okumuşum herkesten halvet...

Kimin eteğiymi onu bilmiyorum,
Dokunur semanın yedi katına.
Açınca ağzını bir kurtsolucan,
Nasıl insane derim şimdi ben ona?

Elimin altında dikenli yunmuş,
Ben öyle bilirim zarif ipekti.

Ne bilem bir gece boz canavarlar
Koynumda yatmayı da isteyecekti.

Yine giyinmekmi? Vaktim olmadı,
Kime?-istemiyorum,bilmiyorum,ancak..
Yoksa celladımın kulaklarına
Nağme fısıldayam idamdan önce?

(34)

Kızılgülü derip ve tavandan as,
Ancak ne fayda...
Ne olsun gül kokusu gelde de evden,
En yüce damın altta solacak o da.

Dikenli boncuğu hassas boynuna
Asan düşünecek...bunda hikmet var...
Kırılmasın diye kaba ellerde,
Gerek dokunmayı öğrensin onlar.
Kerkes diyor, sana mükemmel keder
Kimse bağışlamaz o eller kadar...

Gevrek... bölünmüş can iki yere...
Yine bayılmakmi? Yok olmayacak!
Bu kime gerek?

Sonuçta, ne dersiniz? kalsın dikenler...
Vermiyorum kimseye, dünya kopsa da.

Sonuçta, siz kimsiniz? İcazet verin.
Bir defa bakışla
Hiç olmasa bağa deyin elveda...

Yalın ayağını ipek kurdele ile,
Bağlayıp derlerki, ellere eğil...
İşte burda bitti kavisli bir yay,
Bağ aynı... vaad aynı...El-o el değil...

(35)

Değiştirdi ellerim saçlarımın rengini,
Giyinmişim ellerin kıyafetini sırtıma.
Konuşurum biriyle alçaltarak sesimi
Oyuncunun ümidiyle,edasıyla,sen deme...

Mendilim demir öyle,dikenlidir gömleğim,
Kazanca çevirmek için soğuğa ihtiyacım?
Gür izdiham içinde, adamların yanında
Yoksulluk asayı tek gezdirmekti ilacım.

Çok bilmiş adam gibi götürürüm özümü,
Ümit ederim bir gün bu acılar bitecek.
Dönüp gece yarısı - eve, döneceğim,
Kameranın önünde duracağım iç çekişle tek...

Bırak olsun! Kimse görmez, farketmez onlara,
Ben kimim...Çoğu için otuz dokuz numarayım.
Neler diyor gör bana, uğrun-uğrun bakanlar
Yazık, sessiz kalanlar çoktan çekilmiş..Ne gamım...

Rahat edemiyorum, dokunurum bedenime,
Kostümler bezmiş daha, kayıyor omuzumdan.
Bir yeni mucizenin tutkun kölesi gibi,
Ters-ters bakar, özünde boylanır, aynadan.

Bu da benim...hayretle, hala çörek, su için...
Bu koşturmayla durmuşum, yine vaktin kastına.
Şikayet ediyorum yine de pis havadan
Bakarım, kimler çökmüş dizlerinin üstüne...

Ister on defa soyundur,sen ince karını,
Tuttular ışığın altına,dediler ki meyitsin.
Saygıyla fısıldıyor kulağına bir asker,
Nolur bana iyi ol, zarefetle, diyor-sen...

Belki de rüyaydı, bu da bir zarafetti,
Şımarık elleri gezer yine zarif boyunda...
Öyle ümit ederim,muhtemelen tüm melekler
Yakında unutacak çöreği de, suyu da.

(36)

Bu da yuva sohbeti,
Kendi çarşaflarını
Gümüş iple örenler...

Kim taşırsa omuzunda
Yeri ve kainatı.
Unutur ağrısını
Bu çürümüş hayatın.

Ah çeker her adımda
Uykusuz, dincelmeden.
O kadar ah çeker ki,
Aha çevrildi beden.

Öyle sevdim, bu yolda
Pişman da değilim.

Ruh üzgün, can yaralı,
Sana olan hayretten...

Her gün - sonuncu defa
Kim aklını arıyor.
Belki de bize göre
Bir gün düşer belaya.

(37)

Terlemiş pencerenin arkasında fenerin
Sarı gözü çevrildi yalnızlığın kölesine.
Düz burnunun ucunda, özü-özüne değinir,
Sapsarı nefesini her gün çeker içine.

Gece öyle kayıtsız, kararmış zirvelerden,
Bir de kara yollardan uzanır bir sükunet.
Özüne işkenceydi? yazık, bu suskunluğu,
Nerede horluyor sessizce bir memleket .

Bu boz yüzlü evlerin duvarı öyle kalın,
Doğan sakinlerini koruyor her bi zaman.
Yıldızlarla bezenmiş gökyüzünde, bi de ki,,
Nice-nice kazadan, ya da bir alçaktan...

Fenerin sarı gözü sarılaştırmış asfaltta ...
Ne sağa, ne de sola... ne yukarı, ne yana...
Buza dönmüş boynu da paslı demir gibiydi,
Bakmaya hayrı yoktu, ne onlara, ne buna

Bir sokağın o tarafta, ikinci katında,
Gecenin tenhalıkta yalnız bir kız uyuyor...

Fenerin sarı gözü, daha kimseyi görmüyor,
Bir başka pencereye bakıp her vakit susuyor...

(38)

Başımı kaldırıp baktım göğe ben,
İndirdim yavaşça kirpiklerimi...
Çoktandır sen böyle yoksun, ne zaman,
Sen benim göğümde-bi rüya gibi...

Nefesim çekilir aldıkça nefes,
Nasıl danışırım, gör yana-yana.
Ben bu gün o kadar Mihribanım ki,
Kapımı döv görem, çıkam karşına...

Boynuma alırım, severim seni,
Donarım, boğulup kalırım öyle.
Öyle inanırım sana, azizim,
Hazırım kalbimi açmaya böyle...

Kolay olsun diye, hem de şahane,
Geldin de sineme, kaldın orda sen...
Sen sahibim oldum, aziz misafirim,
Ve sonsuza kadar gülümsemedin..

Başımı kaldırıp baktım göğe ben,
İndirdim yavaşça kirpiklerimi...
Eğer sen yok isen benim göğünde,
Demek gökler girmiş rüyama benim...

(39)

Seni o nağmeden besteliyorum
Onu okumayacağım, duyururum hala.
Eski damın üstte o kerpiç evin
Ne kadar yücelsen yakınım öyle..

Koy sana ruh olam, sana can olam,
Gel, benim evimde ol taze konuk.
Yüzündeki ışık - cevabımdı bak!
Sihirli çubuksuz bir mucizesin,

Benim kurtarıcım olurmusun sen?!

Sigarayı bırak - sana ziyandı
Neyin var-bağışla, yaşa çık rahat.
Ve İnan Allah'a... dayanılmaz olur,
Birden başkasına hoş gelen hayat...

Sonra ölümsüzlükle yalnız yatmak
Mısralar koşarak vakti uzatmak...
Ve şampanya şarabı...bir de noktalar...
Ve neler... Neler...

Elini aç göreyim, bakam avucuna ,
Yürek ol, gel dövün sinemde benim.
Nefes ol, ne olur göğsümün altta.
Herkes aziz ol, her şeyden ilkin...

Saç tokası gibi beynime batır,
Sana inanırım yüz defa... Ne gam!
Şimdi hemen evin damının üstte
Nağme okuyorsun, ben işitmiyorum...

(40)

Suretin sema'ya yazılan dua,
Öpsem dudağından çok mucizeler...
Henüz takmadığın boş yüzüğüne
Zarif parmak olam, istersen eğer...

Sen öyle güzelsin, öyle korkulu...
Ve sadece... bu da benim nişanem.

Olur mu gençliği tekrar eylemek,
Gençlikten kıymetli ne yaparsın sen?

Her an da görünür hayatın dibi,
Ne varsa sonunda modadır öyle.

Gençlik senin için yegane nimet,
Onunla özgürsün, mutlusun hala.

İç – içe bilirsin, öyle zarafet,
Kendine benzetir seni kocalık.

Gündüz dudağında boğulan nağme,
Gece dudağından dinsin bir anlık.

Ucuz hafiflikle zehrini döküp,
Azap verecekler sana da demek...

Gençlik öğretecek civan kalmayı,
Ondandır cesaret, gülüş ve istek...

Sen öyle güzelsin seçenek senin,
Neyim var-sen birden yaralandın.

Her şey benimkiydi-güzel ne varsa,
Demek, sen de ondan birisin şimdi...

(41)
Böyle olacak, böyle,
Onsuz sana çok asan...

Boz uykun uzun, biri,
Uyartmasa uykudan.

Ne talep var, ne ricacı,
Öyle bakar çarpıkça.

Giymiş uzun elbiseyi,
Kimin yok ihtiyacı

Garibe fısıltılar,
Nağme ona ihsandı.

Hediyeler paçavralar,
Eli derde dermandı.

Barışta yaşıyorsun,
Onsuz sakınsin hatta...

Sığınırısın menziline
O korkusuz damın altta.

Milyonlar gibi yaşa,
Sevgiye grafik tut.

O kızsız, iniltisiz...
Afrikanı da unut...

O kızsız, iniltisiz...
Afrikani da unut...

bir kimse uyartmasa,
Gece çokça yatarsın...

(42)

Bağışla, ne olur beni, küçüğüm...
Ben biraz seninle oyun oynadım...

Ben çocukluk eyledim... Bağışla, olur bazen...
Her yeni gün geldiğinde akıldan çıkarmış dünen...

Ben muhtemelen ki kendimi kanıtlamak istedim,
Misafir kaldım bir gece, sonra giyinip... gittim...

Çok yazık o ellerde... Yalnız kaldı bu gün,
Ben biraz akıllıyım, bağışla, bir dost için.

Zaman geçti geçecek...
Sen bağışla küçüğüm, uzun kirpiklerimi,
Yüreğini aldatıp, yoldan çıkardım seni...

Bir de sevgi hatırına... Ona ihtiyacım yok...
Acı verici, endişeliydi...
Bak, şimdi gözlerimde deniz bulutlu ne çok...

Bakmıyorum hiç dibine...
Bağışla beni, senden sessizce giderim yine...

(43)

Ben ki öyle güzel vedalaşırım,
Arkamdan yıldızlar gülümsüyor,

Ve ben de gülümsüyorum...
Hem de ki sessiz-sedasız,
Akıl öğretmeden,
Çektiğim acıyı her gördüğümde
Siz azap çekmeyesiniz...

Ben ki öyle güzel vedalaşırım-bu bana çok hoş,
Bir de tökezledi ayağım bu gün,
Hala kırılmamış demek.
Olur-gidebilmek-yalan-fılan-boş,
Bensiz de geçine bilir,
Benden sonra sabredip kalanlar...

Gökten el eyleyip vedalaşırım,
Hava olmasa da nefes almaya,
Nefes almadan bile...
Ben ki öyle güzel vedalaşırım,
Öyle tez,
Bir de gecikmeden-iyiydi böyle,
Vaktinde giderim görüş yerine...

Nasıl ki gölgem beni terk eder,
Ağrı vermeden.
Ayrılık zamanı fısıldayın siz,
Güya sevinirsiniz...
Bir de ki öpün elimden,
Olabilir...
İhtiyat etmeden-inanırım ben...

Ben ki öyle güzel vedalaşırım,
Güya beceririm vedalaşmayı...

(44)

Bu gece seni sevmeyeceğim...

Kanatsız meleğim, dostum, canım!
Son umut belki bir bıçak...
Duydunuz: kıyılmış toprak,
Aramızda zaman duruyor, bak!
Eline dokunmamak günahdır.
Çoğu haset çıkar bize ne diyem?
Görün nasıl dökülür gök üstümüze,
Ayaklar altına düştü yüreğim. .

Sağol, ölüleri dirilttiğin için,
Dua edeceğim, yok... aklımda...
Her söze, nefese, ah ve ah için.
En büyük bir kahin çağırır adım.

Mabedde, ya çölde... vahşi rüzgarlar
Sahipsiz telleri dağıtıp durur.
Bakıp ellerine cadılar gibi
Bir falcı talihi güzel okuyor.

Hayana'ya gidersen, her yer endişeli :
Kaçıp sonsuzluğa ulaşmak çok çetin,
Gör nasıl uçuşur kara kargalar
Tam üstünde bizim ebediyetin...

Kim tutar sözünü? Şimdi cehennem...
Üzülmen olmadın... eh, ne diyorsan...
Sorma, azizim, ne için, niye?
Bahtı böyle getirmiş, ta ki ezelden...

Altına. Gümüşe bürünür hala,
Benim sığınacak-yüce evindi.
Biz hala güzeldik, hala civandık,
Yazık... İkimiz de yalnızız şimdi...

Öğrenemedim vedalaşmayı,
Yüzünü çevir git, incitme beni.
Öpüşüp ayrılmak nasıl azaptı,
Bir daha görmek, işitmek seni...

Bu gece seni sevmeyeceğim...

(45)

Ben seni severdim-bilsen nasıl çok!
Ben seni severdim-göğün olurdu!
Ben senin dünyanda bir ulu Tanrı,
Ekmeğin olurdu, suyun olurdu!

Bütün göletlerden
Deniz yaptım ben de,
Sana acı gerek mi
Şimdi benim sinemde.

Belki olabilirdi.

Yalvarma, seviyorum seni,
Yalvarma, sen ölme gel!
Bir tek defa, ebedi,
Ya-hayır, ya da evet-de!

(46)

Daha deniz olmuyorum!
Denizi – unutuyorum!
Tam uzaktan-derinden,
Boylan, ruhuma bak, sen!

Denizim-öyle gaddar...
Duyuyorsun... İſitmiyorum.

Salıp biri yitirdi
Suya düştü yüzü de.
İçti tuzlu suyundan,
Boğuldu denizimde.

Karanlıkta ölüm var,
Dilimde birtek yudum.
Denizime gelmedin,
Noktalar... Birtek udum...

Denizler arasında
Bir deniz batar kalır...
Deniz-biz kendimizik,
Seçtiğimiz yalnızlık!

(47)

Süvari azaldı mı yüreğinizden?
Tankları gönderin kalbe, ne olur...
Yorulmasın diye daha mermiden,
Elimle iyi ederim canda yaralar.

Bir daha tekrarlayın, ağrılmaz öyle,
Tanrı karar verir bizim yerimize.

Sevgiden doğdu başım, ayağım,
Mutlu görünmeli her zaman göze.

Okuyun, bir büyü okuyan gibi,
Nasıl ki evvelden böyleydi kısmet.
Birinci görüşten, ömrünüz-boyu
Sizin yanınızda dururum elbet.

Gece günahlara inandığım zaman,
Bana destek olmaz daha duvarlar.
Tıkanıp kalacak damarlarınız,
Ne vakit tabanından koparsa kapılar.

Öyle hayal edin ki- olmamışsınız,
Yumun gözlerinizi-bakışlar yıtsin.
Akşam yemeğinde ne oynadılar,
Sabah yemeğinde-unutun gitsin...

Şimdi bir tek zehir hatırlıyorum,
Ben size dilsizce elveda dedim.
Nasıl ki talihim-talih olmadı,
Layık olduğumu seve bilmedim...

(48)
Öp benim gözlerimden

Kimse böyle öpmedi!
Kimse etmedi güman!
Herkesin yerine-
Kimler gözlere hayran...

Baktıysan - gördüysen
Öp gözümünden-etme gam!

Bizden nefret eylesin
Kıskançlıktan bırak alem

Öyle yakın durun ki,
Nefes için yer olsun.
Senin öpüşlerinle
Kırpiklerim yumulsun.

O gözlerin ardında, yıllar ile kazılmış
Hayat kırpikten böyle çok zarif, çok da kısa.
Acemi melek bakışları ne zaman buluştuğunda,
Bir an yüz ile döner, bir kadın atsa imza.

Öp benim gözlerimden!
Böyle lazımdı, böyle!
Böyle olmalı öyle!
Yakın gel... Gözlerimden,
...Endişe etme, öp sen!

(49)
Yoksa yok olacak deniz...
Z. Karbaşı

Aynı gün
O hayatta,
Öyle aynı saatda,
Karşıma çıkarsanız siz,
Yoksa yok olacak deniz...

Öyle aynı görüş de
Yok olur kadeh-kadeh,
Bir az şarapla, tuzla,
Dudak ve gözyaşıyla...

Dönsün öyle aynı gün
Ciddi özürlerimiz-
Bir sarhoş itirafa...

Ne varsa, geçti geçer,
Ne varsa-bağışlanır.
Bağırsak dibe gibi,
Yalnızlığın sağlığına.
Ne iyi sizin için,
Aziz dostum ben varım,
Ne iyi size göre-
Dayanmışım yakınında.

İki tane lal sestem,
Koy bir de ses doğsun!
Omzumuz bir-birine
Dönüp sarmaşık olsun!

Hayat için-kirpikler
Ölü düşün hayretten.
Başımızı yitirip,
Aşık oluruz, ne gam!

Sonuncu ümitsizlik,
"ve birden..."-gözden düşün.
Dikkatli değilim-
Dizler... Eller... Buluşsun.

Erisin mesafeler...
Hangi an, hangi gün... Koy gidem...
Ne iyi ki, tahtıma
Seni şah seçebildim.

Bu ev, bu da astana...
Gel gidek ta sonuna...
Diş ile, tırnak ile
Gel koruyalım ney ise...
Günahsız meleklerin
Her an üstüne esek.

O gün, başka hayatta,
Anın, günün hatırına...
Yazık ki yoksunuz siz..
Yok oldu birden deniz...
Kimi karşılayam ben?
Bir daha görmeyeceğim-
Yoksa yok olacak deniz..

...Ancak benden habersiz...

(50)
Dokunma meleklerle,
Sen ki melek değilsin...
Gaddarlıktı şairi
Gökten yere indirmek.

Hayran ettin sohbete,
Gece saldın gıybete...

Her yeni sözün altta
Taptaze kanı damlar.
Onun başının üstte
Tanrının özü durur...

Öpüp zehirliyorsun,
Öpüşünü bırak sen...

Boy-uzunluđu başka
Değil öptüklerinden.
Battı öz gözlerinde,
Günahsızdı ezelden.

Nerde adamlar garip,
Sular tuzluydu... Hođu...
Günler, yıllar demlenip,
Özgürlükten sarhođu...

Korkar uzun kirpikten,
İstese birisi sevmek.
Melekler görünürse,
Sonumuz geldi demek...
Budur benim kehanetim!

Senin neyine gerek,
Asil melek değilsin?!

(51)

Talih-göze görünmez, batıp kalır bir anda,
Gerçeđe komđu olan, bir garibe dumanda.

Nerede ki her bir anın öz helalce yeri var,
İşkence yok, etrafta itaatsiz komđuular.

Nerede ki ak çiçekler-özü öyle bezekti,
Nerede ki baktığın-yanındaydı-gerçekti.
Bir de sana nefesti...

Nerede sıcak sohbetin-fısıltının var yeri,
Ellerin, omuzları zarif okşayığuları...

Sana öyle gelir ki, gündelik kaygılara
Yer yoktu bir karış, sen de işsiz-avare...

Nerede ki bakışların getirdi göğü yere,
Sen de öyle mutlusun, vurulmuşsun göklere,
Çaresiz...
Nerede yaşamak kolay, huzursuz değilsin...
Böyle yaşayabilirsin...

Ölümden haber eder, herkes öldükten sonra,
Ancak bilmez önceden...
Aklına gelmez böyle, ne kadar yalan var,
Adetten.

Nerede ki şarlatanlar şart koyar adamlara,
Yer yoktur bu dünyanın koştığı yalanlara.
Nerde yolu pürüzsüz-hayatta her adetin,
Her bir medeniyetin, bir de her milletin.

Nerede ki söz-ses değil, nerde ilim boş değil,
İnancım var...
Kendine, başkasına, kuyruklu yıldıza, yumru topa-
Ne de keşfe ihtiyaç var,
Her gizlide ilaç var,
Belki de...

Tek hayal cazibesi, bir de düşünceler...
Nerede ki evvelden tam sonu gibi
Yalnız hayat değil,
Bir de mana var...

(52)

Eğer beni çekip uzatsan biraz,
Nefesten nefese alırım hala.
Her an dönüp olur bir ebediyet.
Bu ne dikkatsizlik?! Lazım mı öyle:
Öğren-kainatla nefes almayı,
Öğret - kainata nefes almayı,
Öğret – tez inciye özüne böyle.

Peki orda sen vaktini nasıl içersin,
Akışın içinden nasıl geçersin,
Bir yara almadan... Yoksa ben kuşum...
Kuşlar şahıyım?

Adım yazılırsa taca – ne demek,
Can altta zamanı korumak gerek...
Değmez ekmeği hakta hiç düşünmeye,
Sarhoş olanaca nasıl içmeye.

Eğer ben kuş olsam,
Denizin üstünden uçup geçerim,
Kendime bir güzel sahil seçerim,
Uzun nefesten nefese olam,
Orada ebediyet ayağım altta!
Bu ne dikkatsizlik?! Lazım mı öyle?!
Göz ardı edilemez, intikam hedefidir,
Her gaddar gülümseme-önceki sehvtir...

Örgüye gelmeyen perişan saçlar...
Kadın ellerine ihtiyacı var...
Gafilden yerle gök döner tersine...
Tap-taze seslere, gizli sohbeta,

Söz vakti geçse de tazedir yine!

Garip bir zaman,
Öğrendim sonucu damlasınacan,
İç-içe yığılmış dolaşan devran,
Aldığım her nefes belki de heder,
Sonucu nefestir-bilirsen ezber...
Bir yeni denemedir,
İşkence altında yaşamak nedir...

Nerde sona geldi uzun bir mısra,
Bilirim diyeceksin ona elveda...

Güya haberin yok, aklından çıktı,
Onu tesadüfen yitirip, ya da
Unutmuşsun nokta koymayı sonunda...

(53)

Nika

Bu da benim şehirim-hayallerine gittiğim
Özümü bitirdiğim...
Kimse görmedi nasıl kapıyı örttüğümü,
Nasıl girdim yatağa,

Yatağa uzanarak, kucakladım bebeği...
Çok acı...

Çok yazık...bu şehirde kimse söze inanmıyor,
Ölüm öper yüzümden...Bir kimse bana yanmıyor...

Hıçkırırım-duvar var, kimse beni işitmiyor,
Yalnızlık çıkıp gitmiyor!

Çizmişim yüz-gözümü-ben ki öz ellerimle,
Yaşıyorum - ömür bitmiyor...

Kimsenin yok haberi, kimse dönüp bakmıyor,
Kimse düşünmüyor böyle, o da bir gün ölecek...

Kağıt sunağın üstünde, bir şair okuyacak
Son nağmeyi söyleyecek...

Haberin yok, a zalim, sensin benim Şehirim!
En büyük mutluluğum, sen en büyük kaderim!

(54)

Marina Svetayevaya ithaf olunur

Denizin içinde esir köhne gam,
Ölümsüzlük nağmesi okuyorum ben.
Farklı dairede döndükçe vakit,
Nerede kırmızı, ve nerede ak?!

Şimdi şahlarında yok şah duvarıda,
Hırsız kanı için – hırsız damarıda.
Hafif keder ister, ölüye, ya da
Yaratık şeytan için okuyor dua...

Korku ceplerimde ümidi içti,
Elbisenin içinden bedenim göçtü.
Mucize istiyor mavi tasmalım,
Omzuma atmam bir daha o şalı.

ben seni alacağım, bükür-ısdırım,
Bir hece söz gerek, ya ah- hıçkırık.

Bir ölü zarıflık vahşi yürekten
Yırtıcı bir sesle beni çağırır,

Bakarım gümüşlü ayak izine.

Atıp topukluyu, açtım atkıyı,
Bir yudum için koştum yanına.
Denizin içinde esir köhne gam,
Nerede gecenin dalgası diyor:-Marina!

(55)

Yerle gök birleşti tırnaklar altında,
Güneş bir mühürdü gökte-sapsarı.
Serseri rüzgara öğretir aygır,
Nasıl öpmek lazım gül dudakları...

Yana basa – basa sert topuğunu,
Yaman gıcılıyor belinde eğer.
Uçurdu ikisi de geri bakmadan,
Kanatlar altında bir dalga gider.

Kalır ayakaltında bağışlananlar,
Dökülür yollara dün ki günler.
Konuk eylesin taze günleri,
Gah sağa, gah sola, gah öne... Yeter.

Nasıl perişandı yalı, bir çayı,
Saçları arasından akar sıcak ter.
Kara karga gibi bir vahşeti de
Öğretip ram eder ne vakit eller.

Gör nasıl donmuştu küçük yüreği,
Vahşi kahkahası-bir vahşi feryat.
Şimdi özü tartar öz yeğenini,
Şimdi dudakları yerli bir cellat.

Yerle gök birleşti tırnaklar altında,
Güneş bir mühürdü gökte-sapsarı.
Serseri rüzgara öğretir aygır,
Nasıl öpmek lazım gül dudakları...

(56)

Refikam Elena Lurie'ye

Bir karanlık şehirde, bir karanlık gecede,
Ne bacıyım ben sana, ne de kızınım ben.
Ancak bir ecnebiyim, bir garip müjdeciyim,
Dua okusam bile, amma haç çevirmen.

Yaşıyorum kutuda, geçerek astnadan,
Sana hikaye anlatıyım koy Gargızdan:

Ben sana bir nefesim-gökten nefes alanım,
Bülbül gibi dertlerim düğümlendi sinemde.
Bütün alem yok oldu, yüreğinle gör şimdi,
Meraklımı okumak-eller, ağızda yine.

Eski satır bitince yeni satır başlıyor,
Bir küçük harfte azap çeken söze bak!
Yollarda çok yıllar yitti, ne kadar da yitecek,
İkimizin bahtına düşenlerde çoğalacak...

Ben mürekkep kabıyım-kirpiklerin altında,
Uzun-uykuya geldim-kalırsam da yanında

Yüksek uçasın diye bırak iki kanat verem,
Çoktan arzuladığın dudakları öp görem.

İyi aklın olsa, ışığa merdivendi,
O seyyahı, garibi bari hatırla şimdi.

(57)

Brezilya

Rio-Do-Janeyro

1

Bu delilik arkasında-ağrılar!
Bu delilik arkasında-ihiras!

Gez enine, uzununa dünyanı
Ya sarhoş ol, ya aşık ol, sen biraz...

Bakma ülke sır içinde gizlenir,
Feryat eder zenginlerle fukaralar.

Duvar dekoru, döşemeler çürümüş
Damar - zarif, donatılmış masalar.

Tropik meyveler, yanında şarap,
Domuzların çıplak ayağına bak!

Ziyafetten önce bir boş bardaktan,
Kan - ter damlıyor aç yaralardan.

Bakıp serseriye susmuştu Allah,
Eller uzanmıştı - sinesine ah...

Bu da çarçavado! Sustu peygamber...
Gece karanlığı -içinde keder...

Bir gizemli ülkenin üstünde gece
Taşa dönmüş yürek dönüyor nice?

Günah sana kalır, İsa bağışla,
Herkesi... sal yola, orda karşıla.

Yüzlerce taş yılların sadıklığı çok,
Sırrını kimseye söylemek de yok...

Yatsın bütün şehir atağın altında,
Teknenin üstündeki bulut da.

Bu mukaddes paydan kimse şad değil,
Sen de bir yaşlısın burada öyle bil.

Bu da çarçavado! Sustu peygamber...
Gece karanlığı -içinde keder...

Bir gizemli ülkenin üstünde gece
Taşa dönmüş yürek dönüyor nice?

(58)

Yudum-yudum çöple iç,
Koy boşalsın fincan.
Mısra-mısraya ulaşsın,
Ancak puanlar artsın.

Bir de neler... Neler...

Gece - ahlı, gök mahmur,
Bir sert yatak düzeltip.
Ahmağa çörek versen
Kapı altına gizledir.

Bu çöp, bu da fincan,
Bu yaraya, bu nefesti.
Bir soylu çirkinlik!
Fakirlerin kismeti
Batır kanlı kadehte,
Yalnız sularda değil...

Yolları çattı sona,
Hayatın demiri gitti.
Yoksullara ne manası,
Son kadeh nerde biter...

Mısralar kaldı engel,
Bu çöp, bu da fincan.
Bu da sonuncu yudum,
Çek başına puanı...

(59)
Gözyaşı bir damla şeffaf kan gibi,
Ne gücü var, ne de yetkisi var.
Onun içindeki kırmızı beden,
Ya yıkanır, ya da yanıp kül olur.

Onun içindedir - ölü fikirler
Aklı ölüdür, mana kırıktı.
Unuttu özünü, yitti ümidi
Eski elbise gibi çırık-çırıktı.

Gözyaşı kırmızı güneşten düşer,
Işığı ellerin mücevheri gibidir.
Sesini-dilsizlerden almış, yoksa,
Yalnızlık kokuyor evi de şimdi.
Yılların, anların boş hanımını,
Ahiri yanaklardan, görmüyorum-hani?

Gözyaşı-denizdi... Eh, tesadüfen
Battı bir ellerin yastı avucunda.
Ne bir nefes alır, yapışır kalır,
Ne de son defa diyor elveda.

Tuzlar - yığılmış bir uzun rafa,
Belki manası yok bir defa de...
Özüne saklamıyor ancak ne ise...
Gözyaşı-bir damla, şeffaf tuzlu kan,
Korunmuyor kimsenin renksizlerinden.

Gözyaşı...
Ağlayıp bitirmişim ben...

(60)
Süründüren talihini
Tutup terli avucunda,
Peki, bir azca daha...
Adım-adım... çıkasın...

Şüpheci fenerlerin
Sarı sarhoşluğundan
Doğduğu topraktan, evden,
Kapının boşluğundan.

Ümitsizlik içinde
Fısıldar-peygamberim.
Kimisinin ellerinden
Yapa-yalnız giderim.

Damladan-ummanacan,
Fincandan-denizecen,
Lekelerle boyanmış
Şerden... bir de kederden,

En sonuncu ümitten,
Kaşın giyimine dek,
Bir de... bir de özünden,
Bir gün çıkıp gidesin,
Yüz tutup dört tarafa...

(61)

Ninem Dilber hanım Hasan-zadeye

İthaf olunur.

Ellerin - sığınacak,
Ellerin – gecekonda,
Bir isyankar yüreğe.
Ellerin - okuyor bak!
Otuzuncu asırdan beri
Bir günahkar meleğe.

Senin ellerin – şafak,
Senin ellerin – bulak,
Olur mu içmekle doymak.
Cansız gündeliğime
Kaçıp gitmek içindi,

Kadınlar – güvercindi.
Ellerin – sahilde kum,
Denizle çevrenmiş,
Bentle çizgilenmiş.
“Ellerin – bana dersti,
Hareketler, saatler...
Hala eller değmemiş...

ilk ölümsüz nefesti,
Gök ceza verdi ona.
Senin ellerin – Allah!
Çekildi haç suyuna...

Çocukluk düştü, incik,
Senin torun-düğmecik.
Bir kimse tesadüfen
Fikirleşip gizlice
Hayat çizgilerini
Okusun ellerinden...

(62)

Vatanla sohbetler
1
Riyakarlar-çekilmeli çarmıha
Riyakarlık-insanlığın laneti!

Vatan kubbesi altta
Ölü doğanların
Sahte yaşam sanatı.
Riyakarlık-kansızdı,

Riyakarlık-cansızdı
Bedensizdi, ruhsuzdu,
Çok yazık!

Peygambere denilen
Dudakları yalandı...
Fanilere gülümser...

Orada yüzsüzlük şahtı,
Riyakarlık - çirkefti...
Tamam unutulacak,
Bir gün bu acı... Ancak...

Boşluğa taş atmaktı,
Cehennemde ayaktı,
Riyakarlıkta batar,
Ah çekerler Tanrılar...

(63)

2

Muhtemelen – kim? Neden?
Kime? Niye? Nereye yani?
Gönüllü cellat oldu
Yazdır kılınçla vicdanı.

Ne güzel lütuftu böyle:
İnan-ya da gözünü aldat.
Mukaddes günü basmak
Çan kulasinin altında.

Vur – yumrukla...

Nasıl vacipmiş zaman,
Şimdi yeminler kağıttan

hizmetçiler oldu ağa...
Gel içek kardeşliğe!

Kürkün altta bit-pireler,
Kaşı – yüzü - sıfatı.
Diller uzandı şimdi.
Bacı – kardeş – yerliler...
Şirin, yumuşak dindi.

Vur – yumrukla...

Böyle söz var-ne köhnedir, ne taze,

Yüreğinde çivi boyunda kara kan...
Çizik – çizik olmuş “sevgi” sözü de.
Yürüyerek gez-ışık için, her yerde...
Tabancayla düellolarda gez-dolan,
Katorgada, ya sürgüne sal yada,
Sıcak öpücükleri dondurup sakla...

Aldığı, verdiği nefes özünün,
Uzanmış tekmeler ayağı ile.
El-ele muhtaçtı, yüzlerde yüze...
Boğazın boydan aşağıda- diyorlar.
Yemek için, içmek için birisi de,
Aşık olmak için telaş eder bir de.

Vur – yumrukla...

Yumruklar sıkılmış, kapı demirden,
Acemiler için hoştu lezzete koşmak,
Kapı demirdendi, müşküldü açmak...

(64)

Ben seni ağrısız sevmek isterim,
Şair gibi-kolay-sözümle-terle.
Altına kanımla atarım imza,
Gökle aramızda olan bir yere.

Bütün hafızamdan hiç çalınmamış,
Bedbah-sakinleriz-yad olur hem de...
Dövünmekten öyle yoruldu sinem,
Dede- babaların mezarı üstte.

Hangi izde kaldı kaygısız günler,
Ne dua, ne lanet işitir onlar.
Kimin gözleriyle görünür bize
Çarmıh gölgesinde aks olunanlar...

Bağışla, azizi, neyi becersen,
Ben de bağışladım, azizim, ne var.
Üzen, utandıran, haset çektiren...
Neyi seviyorsam, ederim inkar.

Tepeden tırnağa koy senin olsun,
Neler yaşıyorsam, tutup dayandım.
Yollar, eşikler, evler duvarlar...
Güvercin, nedense ben aralandım.

Hanımlar, beyler nasıl telaşta,
Görürsün, ne gezer uzak toprakta,

Çöktüm diz üstüne uykudan önce
Dua okuyorum... Bir dar yatakta.

Nasıl başarırım, son nefesince...
İşit - öz içimde seni seviyorum.
Bana yakışır mı sana yad olmak,
İyi mi, ya pis mi, hala bilmiyorum...

Sevmek istiyorum rahat kaygısız,
Zamanla, kanunla, budur yeğlediğim.
Sevmek istiyorum, gördüm özgürsün.
Ey gözleri nemli, Vatanım benim!

(65)

Hakikate baktılar, gözlerini kırparak,
Seni yarıştan önce yine kırıp döktüler.
Bürünüp bir ülkenin ipeğine, şalına,
Mezarları üstüne altın türbe diktiler.

Özlerine çok rahat,
Yastığı kuş tüyünden.
Seni yediler demek,
Seninle gurur ederek...

Kahverengi gözlüm, suskun bedeninde yaralar,
Toprak çizik – çizikti, kan damlıyor yarasından.
Ben gençliğine ağladım, inandım-düzelecek,
Aşık olup dayanacak, dikelecek bir zaman.

Her karga öz başına bakırdan taç koyar hala,
Sana şer de attılar, sonra çekerler nale:

Orda ovalar çok geniş, orda yüksekti dağlar.
Kafkasın arkasında cömertlik ve sevgi var.

Cehaletten üşütür, omzunu büküp durur,
hayali göksü altında hafızasını yitirir.
Hayırlı bir yüreğe geçmiş sevgiler yine,
Nerede ki sadık evler inanır sahibine.
Nere kuzey rüzgarı öpüp kumu, okuyor,
Nerede ki al şaraplar, şimdi deniz kokuyor.

Sen nerde-onlar nerde? Nerede ki yüzler çıplak!
Korkusuz aşık olmak, kül olmak, teslim olmak!
Nerdeyim? Senin için-hayat ve nağme- dedim!
Tebessümle Allaha yoldan mektup gönderdim:

Deniz derin,
Gök uzak,
Toprak şehzadeye tek,
Kadın - bir melek...

(66)
"Uzak bulutlar altında "kitabından
Yıl. 2004.
TANRIYLA SOHBET

Sen bana bir dünyasın,
Ben - hala kağıttayım.

Mücadele yok, kim diyor?
Beyaz yalan!

Sözler beni aldattı
Mısranın bulutundan

Yine sinem nem-çeker.
En güzel nağme-sözün,
Yılların resmi - yüzün...

Ben izledim...
Ben gözledim...
Ben böyle istedim...
Ancak onu diledim,
Sen nağme oku bari...

Geceler başım üste.
Uçar turna katarı.
Bana nağme okuyor-
Mezarların arasında
Yazdığım mısraların...

(67)
Hmm...
Yüreğimle dokundum...
Ben birisinin damına...
Hmm...
Gümüşle renklendirdim
Hala tırnaklarımı..
Kendi kafesi, amma...

Bu gün, bak, böyle bu dem,
Bir de bu günden sonra

Merak etmeyin siz...

Ellerim... Parmaklarım...
Parmaklarım sinemde...
Sana hatıra için

Küçük haç bağışladım.

Dudağımla dokundum,
Yine bir tazeliğe,
O da bir kanlı nokta...

İyilik yaptım-boyadım,
Yaprağının rengine
Nefes için dayandım...

Nida altında süal,
O da sustu, oldu lal...
Kaldı bir tek sayfa...
Şimdi ona yaslanıyor
Yine susuyorum,
Kirpik kırptım yavaşça...

Yıl. 2000.

(68)

Kendimle yalnızım

Bana çok iyiydi, iyiydi... İnan!
İnanırım - inanırım...
Belki inanmıyorum, çok oldu yaman.
Belki unutmuşum, çıktı aklımdan
Allah'a şükür ki, yürekte kin tutmam,
Öyle tebessümdü günüm, saatim,
Onu da çekerek bir kasete attım,
Nasıl ki tutulur kızıl balık tek,
Burnumun ucunda körpe uşağım...

İyiyim... Sabah da bırak olsun böyle,
Anladım özümü bir gün de.
Sevinç adetiyle, ışık seliyle,
“İyiyim, şairim”, sen beni sesle...

Yıl. 2000.

(69)

Öyle istiyorum okusun herkes,
Gözüme ya baktı, ya da bakmayıp.
Okuyup kurtardı vakti olanlar,
Kağıt dudaklara dokunmak ayıp.

Bir de adımbaşı hey imza atmak,
Ya da yaş sinede haça dokunmak.
Yirmi sekiz saat - asra beraber,
Yatmaya koymuyor onu geceler.

Öyle istiyorum okusun herkes!
Sizi öz kalbimle dinliyorum ben.
Siz beni götürün, bastırın yere...

Sükuta batmasın yemeğim, mumum...

Yıl. 2000.

Ne benimsin, ne de...
Yok, umut...
Elini salla...

(70)

Unut...

Ne de ki Ben-seninim,
Dayanamıyorum yanında.
Süzerim bir bakışla,
Yok olurum bir anda.

Saçlarını okşayıp,
Ellerine dokunup,
Burnundan, yanağından
Koy, öpmeye telaşım.
Sen acemi-ben de acemi,
Baktım ve tir-tir estim...
Şimdi kimi seversin?
Ya da çıkıp gidersin?

Yıl. 1999.

(71)

Bir karanlık akşam-o sıcak eller,
Bazen çekerim bana diğer resimler.
Öyle hayran oldum, öyle sıkıldım,
Işıksız, Ümitsiz birden karıştım.

Bir karanlık akşam-masum bakışlar ,
Nağmeler okudum, çöktüm diz üste.
Kadın yüreğini, öyle efsunlar,
Sersem adam gibi düşerler hasta.

Bir karanlık akşam-kalbim avucunda,
Bilinmeyen bir meçhul kadere kaçsın.

Sabah hafızamızın açıldığında
Toprağa bastırır belki bir çapkın

Bir karanlık akşam-kalbim avucunda,
Masumdu -bakışlar, sıcak -eller.
Koşup arkasınca kavuşamaz hiç bir vakit,
Terk ederse arkadaşın seni bir seher...

Yıl. 2001.

(72)

Ben senin değilim, azizim, hiç bir vakit!
Ne de sen benimsin... Azizim, yok, yok!
Ne sıcak öpüşüm kaldı sende,
Bende değil sadık omuzların da.
Garipce sarı ellerde uzandım,
Gurbet elleriymiş - o eller deme.

Dokundum bir ara kıvrıkcık saçlara,
Dipsiz yüreklerde batıp kaldım çok...
Ben senin değilim, azizim, hiç bir vakit,
Ne de sen benimsin... Azizim, yok, yok!

O yana, bu yana kaçırdım hala...
Saat akrebinden asılmışsın sen.
And içip, sonra da tövbe etmişim,
Kadife yakalığı saklıyorum ben...

Sen yapmadın, ben yapmadım...Kimin günahı?
Kimin günahıdır - söyle son kere.
Ben bir taraftayım, sen bir tarafta,
Göre bilmediler bizi bir ömürde...
Yıl.1996.

(73)

Sevgi-

Ne him - cimdi, ne fısıltı, ne istek,

Sevgi-

Güçlülüğün. zayıflığın etrafıdır demek:

-Ne Tanrıya, ne hayala, ne kanuna...

İçten gelen hıçkırıktı!

Sevgi-

Sol sinende bir cennetin nuru var,

İtirafla çırpınırlar damarlar.

Sevgi-

Yazığın gelmiyor ayağına, dizine,

Utangaçlık yoğa çıkar gafilden,

Canın - kanın ibaretti bir sestem...

Yükseklikte, kanatlarda ebedi,

Göğsünün alta mukaddeslik mabedi.

Sevgi-

Yüreğinde akan kana karışıp,

Dalga - dalga bir ok gibi yayılır,

Ta saçından tırnağının ucuna...

Omzunun üste yitirmişin başını...

Gah ürpertir, gah da açar eynini,

Bir mühürle yaralıyor çiyini.

Sevgi-
Ruhun her emrine tebadir beden,
Özüne dönmek istiyor neden?

Esen dudakların fısıltısıydı,
Titrek kirpiklerin hışırdadıydı.
Böyle mağlup oldum aşka. Bilirim...
Bir gözünde sevinç, bir gözünde gam...

Sevgi-
İçime çekerim göğün nemini,
Özümü asarım bir boz buluttan.
Sonra öz izimden azıp kalırım,
Yüz yılı bir anaya ederim kurban.

Mozaik yapıyorum özüme,
Bir kadın, bir deniz kokusu veren.
Bin yıl gözlerim bir nefes için,
Bir ömür dikerim beşli harften.
Sevgi-

Yıl. 1999.

(74)
Leyla

Ben kardan adamım-ya sen?
Tatlım, hadi-ya sen?

Boşluktan yazdım yine,
Evet, sana...
Azap çektim-kafam karıştı,
Senin için özledim.

Güne dön, yıllardan geç,
Dibine kadar iç...

Yatakta ağlıyorum-ya sen?
Birini seviyorum-ya sen?

Yeni yıldır, bak, sabah,
Sana geliyorum, vallah!

Çantamı alıp, gideyim mi-ya sen?
Aleme yalan dedim mi-ya sen?

Yola iz bıraktım-yeni
Öğrendim bir nağmeni.

Susarım, çoktandır tek,
Nağme diyeyim-görüşsek,
Kendi hakkımda gerçek.

Laylay, bebeğim,
A laylay.
Körpe bebeğim,
A laylay.

Ben kar adamım, adım,
Yarın değilim, tamam,
Boşluktan gelir bir ses,
Yoksa sen-ya da herkes...

Yıl. 2000.

(75)

Eğer rüzgara dönsem,
Geri dönmesem ne gam.

Gözlerimde var duman,
Yıtırırım aklımı
Aldığım yaralardan.

Kimisinin nefesine

Eğer dokunsa sinem,
Nefes alırım-ne gam.

Her çapağın altında
Bir sarı sim-ah-yürek.
Seven bir kız, bir
Oğlan yaşıyor orada demek...

(76)

Çörek de, su da var,
Yemeye.
Sandalye var, rahatça
Eğleşmeye.

Bir yıldır gözlüyor kapı arkasında
Biri dayanmıştı beni görmeye.

Çörek de, su da var,
Yemeye.
Et de var,
Dişlemeye.

Gurbet elde-uzaktayım
Ölüm, tek ayaktayım.

İsyankar ziller neden,
Beni kovarlar evden?
Bu çörek? Bu su?

(77)

Gülümse, güneşle boya dudağını,
Her şey yerindedir, ısıt otağını.

Başını koymaya hala omuzum var,
Yemeye çörek var, içmeye su var.

Eğer yüreğini güldürebilirsen,
Bizi gökyüzünde işitir yeten.

Herkes gülümsüyor,
Sen de gülümse.

Yıl. 1996.

(78)

Penceremden bakıyorum, işitirim-son bahar,
Benim için okuyor, işitmiyorum ben amma.
Cevap ver ki, sen ona-şimdi çıkarım dama,
Telefonu yanlışlıkla kapatmışım tesadüfen.
Benim hevesim yoktur hiç aşağı düşmeye.
De ki, şimdi başkasının küf basmış odasından
Her vakit Cumartesi günleri vaktim yok sürtüşmeye.

Herkesin başı üstünde dans eder pisikler,
Ben de katılacağım onların yallısına.
Koy sakın dursunlar, açsın ağızlarını,
Bilmiyorum ne diyecek itlerin çoğu buna.

Yıl. 1999.

(79)

Yürek

Nedir dayaklayan, kim, döven seni,
Kazıp ve gizliyor gözyaşlarını.
Elbisenin altından can atar güya,
Öpmek için başkasının bakışlarını.

Her kanlı damlası başından aşar,
Doldurur boş kalan dar kuyusunu.
Öz sinende çeker sana kahkaha,
Bir kan içendi, o- sen tanı onu,
Yüreği!

Yıl. 1995.

(80)

Ak şiir

Kar örtmüş
Her taraf olmuş ak-akpak.
Bembeyaz yürekte
Yazdığım yazı -ak...
Bulutlar da gökte bir beyaz yaprak,
Ben beyaz satırım,

Uzun kirpik gibi hala esirim.
Bir kar tanesidir
Her bir imza, Ben beyaz hayata
Ak resim çekerim.

Beyaz dans ediyor dışarıda çıvgın,
Tüylü gülümseyerek kaldı mahzun.
Ben de silkelerim lekelerimi,
Kuğu kuşu gibi.
Zaten böyle kış
Yüreğimde beyaz bir yuva kurmuş.
Bir pasaklı hanımı ak'a boyamış,
O da oldu ak...
İstiyorsan, öz resmimi çekip verem,
Sana hediye.
Ak-akpak, ak-akpak, beyaz bir yaprak ...
Ben onun üstünde kara satırım,
Uzun kirpik gibi
Hala esirim...

(81)
Hoş mu hatırlatmak?
Satır be satır,
Kafiyeler nasıl yüzer-dans eder?
Çalmak - yani,
Sesli-gürültü anların hatırasını?

İlham perisinin nemli izini,
İmzaladım, sonra sildim yüzümden.
Bana öyle geldi benim sonum gibi
Bu karışık kıza bağlandım bazen,
Birlikte okuyorum.. yok, istemiyorum,

Ya şah olayım, ya da bir adi palyaço,
Güldürem, gülüşle boğam milleti.
Bunun için çıkmadım sahneye yani,
Yormayayım onlara ağzımı - çetin...
Pazarın -hay-huyundan kaçmak çok kolay,
Giderim öyle bir yere ki, hemen
Yirmi haftadan bir az da artık
Yoktur orada beni sömüren - yiyen.

Yıl. 1996.

(82)
DENİZ NAĞMESİ

Fısıldadı gök deniz,
Dedi derindir tadım.
Beni gama gark eden
Ufuklardan uyandım.

Şimdi yalın ayağım
Kum üstünde parıldıyor.
Denizin gölgesiyle
Gizlenmek de uyanır.

Dalga – tuzlu gözyaşı,
Acıyor her yerden sinem...
Orada su perisini
Dalgalar öper-ne edem.

Denizin dibi sessiz,
Hatırası aralı.
Sevdiğini hatırla,
Ruhun-kalbin yaralı.

Şimdi yalın ayağım
Kum üstünde parıldıyor.
Denizin gölgesiyle
Gizlenmek de oynuyor.

Yıl. 1995.

(83)

HAZARA

Bana bir avuç mavi deniz ver,
Bir küçük iğnenin ucunun boyda...
O. Meldestam

Sensiz yaz da kaldı gör nasıl yalnız
Savruldu ne varsa, yine aleme.
Düştü şairlerin gürültülü izine
Ben de kendi başıma giderim deme.

Bana öyle geldi, durdu zaman,
Beni iştirsın uzak diyarda.
Öyle kırılğan ki, hüznü sesim,
Sesim aynı sestir-iştiren nerde...

Denizin dibine kadar uzanan,
Tuzlu parmakları bir defa an.
Ben bir efsaneydim oğlanlar için,
Senin yüreğinde batmışım çoktan.

Ve bu gün...

Özledim bir garip sahilden ötrü,
Bir uzak diyarda batık dumana,
Şimdi deryalara fısıldıyorum,
Kaçıp gideceğim deniz şahına...
Yıl. 2000.

(84)

Yolun hay-huyundan çıkın kenara,
Altına bürünmüş sine böyle.
Beni, o adama hediye verem,
Kimseyle uykum gelmez de öyle...

Kanlı dudağından, o kimdi korkmuyor,

Zorla koparacak, yine de gamı
Benden uçmayacak uçmaya keyfi,
Göresin dünyada gelmiyor kimin?

Gözleri yumulu, öyle ışıktı,
Kolaydı başkasının avucuna düşmek.
Benimle sonunaca – zaferedek,
Kim ısrar edecek - gelin dövüşek...

Titriyor nefesi son hasedince
Ayaklar altına düşecek yine...
Siz benim haçımı hediye verin,
Hiçbir zaman çarmıha çekilmeyecek.
Yıl. 1996.

(85)

Ne'malum bir toprakta biten bir tohum gibi,
Mana ve ümitsizlik olacak benim gıdam.

Boy atacağım en yuce bir tepenin başında,
Cesur – hür olacađım...

Saatlerce döverek ben de yine sinemi,
Vaktin sonsuzluğuyla yaşıyorum daim öyle.
Kiminin nefesinde, belki öyle canında,
Amin değilim hala.

Uykulu gözlerdeki bir ala bebek gibi,
Gafil her şeyi gören bir göze döneceğim.
Kimseye görünmeden, esen bir rüzgar gibi,
Denizin sükutunu bozup da dinleyeceđim...

Eserim yazda,
Islak baharda
Mısralar mahzun...

Bir kırılğan nurla,
Görüş - gururla,
Kirpikler uzun.

Deniz damlasıyla
Sizin kalbinizi
Ederim huzursuz...

Bilin, olmaz mana
Bu gezegende
Böyle son - hiçbir vakit.
Yıl. 1995.

(86)
Gökle bizim aramızda
Zaman sonsuzluđunda yitti.

Başka başların üstünde
Kimlerin başları gitti.

Sineyle kalp arasında
Dövüşenler nasıl battı.
Sızıp bir küçük kapıdan
ellerime kadar çattı.

Şimdi bir sırdır-ellerim,
Doğdun – sıktın özüne.
Bir gün sabah açıldığında
Kadın oldum ben de sana.
Yıl. 2000.

(87)
Kalın krem altında bir ince deri,
Parfüm koklamaya nasıl ceht eder.
Kimse de gelişine şad olmuyorsa
Arzu da, istek de nerdeyse biter.

Gözyaşı gizlidir her tebessümde,
Bazen başkalarını çeker sınağa.
Sinemde dolaşan hatalar derbeder,
Uzanıp varacak ta sonsuzluğa.

Makası, cidanı bana verin siz,
Keselim ve ya keskinleştirin.
Ne olursa, ne varsa hayatta
Gerekir onların dersini vermek...
Yıl. 1995.

(88)
Bu yılda karıştı köhne yıllara.

Evvelden sonunaca savur yellere...
Belki de yakıştı pisiğe dönmek,
Biraz sevilmek ve azizlenmek.

*

-Senin şahın nerde?- soruyor benden.
-Cennetin neresindedir? Görebilmiyorum.

*

Ona gömlek dikmek isteğim çoktu,
Yazık, dokunmaya bir ipim yoktu...

*

Çığır ile değil, uçtum dağa ben,
Çırtım yüreğimi taşlara bezen...
Bir taşın altında uzandım her gün,
Yollara boylandım bir derviş için!

*

Gün - erisin, batsın suda,
Tembelliğe de, elveda!

*

Ne geçmişten gıybet eyle,
Güzel nağme ara hele.
Ateş düşerse, yan, dön küle...

*

Yazık, odunlarım yaştı, ne deyim,
Yağışın altında sözlerim ıslandı.
Kimse bir kibrit eylese hediye,
Gayret eder, başlar beni sevmeye.

*

Dahilik – sadeliktir...
Su damlası olurum,
Yıl. 1996.

(89)

“Kanatlarla ufkun arasında” kitabından
Yıl. 2000.

Dövdüm bir elin kapısını,
Bulamadım...
Adamdı mı, hayvandı mı?
Anlamadım...
Kime bakışlı, kime tırnak,
Az ya çok...
Beni başkası bağışladı,
Yanımda duran yok...

Yerle göğün arasında
Gıyaben,
ne sağdaydı, ne soldaydı,
Bir duran...

Pencereni tufana aç,
Kanatlan.
Örtsün köhne yaraları
Koy yaradan.

Dövdüm bir kapını, azizim, yine,
Duydum, inandım senin sesine...
(90)

Bağışla ki, sen beni, bir gün kapını açtım,
Seslemeden, dövmeden talihine karıştım.
Seni oda da bıraktım, özüm soğudum ancak,
Neyi aktardımsa ben, müşküldü ona tapmak...
Bağışla, çok inandım, bağışla utanmadım,
Bağışla, sabırsızım, seni hayran eyledim.
Ben senin yüreğinde, bağışla, affet böyle,
Her zaman sağalmayan bir yarayım ebedi.
Bağışla gülüşümü, göz yaşımı bağışla,
Bağışla, gönül açtım, istemedin sen ancak...

Sen bağışla, azizim, düştüm ham hayallere,
Çok zayıf, bir defa anlamadın beni... Ah!
Her şey için bağışla, bağışla ne olursa,
Bağışla, tesadüfen düşüp geldim izine.
Bağışla, bir gün gelir senin kapını açtım,
Eh... Şimdi öz arkamda çırıp giderim yine...
Yıl. 1996.

(91)

Sevgilime
Bu gözyaşlarına... bu gözlere...
Zamanı, mekanı çıkardım akıldan,
Yeni yıllarımı eski yıllara
Ederim kurban...
Yıl. 1994.

“Yılan” silsilesinden

Ben de yüzüğüm yollarda yiten,
Üstümde yolların tozu – toprağı.
Kimler parmağını saklayabiliyor,
Şad olur kimlerin adsız parmağı.

*

Belki bu gün öz isteğimden
Soyunurdum elbisemi ben.
Ümit kıvılcımı beni
Uğraşıp yapsın tazeden.

*

Yapacağım özüme aşk dolu sıcak mesken,
Yanıp da kül olmadan, beceririm yine ben!
Yıl. 1992.

Tercüme eden: Yusuf Aslan
Adana / Türkiye
tlf: 90 507 850 04 07

NIGAR HASANZADE

GÜMÜŞ

На турецком языке

Редактор *Ж.Кадыров*
Корректор *К. Аркабаев*
Компьютерная верстка *Р. Терибаева*

Формат 60x84^{1/16}. Объем 5,25 п.л.
Тираж 500 экз.

Издательство "Улуу Тоолор"
г. Бишкек, ул. Ж. Абдрахманова, 170а